

Quo Vadis Europo?

Data publikacji: 11.01.2022 19:15

Europo wróć do korzeni i idei realnej Wspólnoty!

Quo Vadis, Europo?

Europo, wróć do korzeni i idei realnej Wspólnoty!

Miniony 2021 rok pokazał nam jeszcze większe podziały występujące w Unii Europejskiej. Na początku 2022 roku zauważamy, że nie jest to wspólnota takich wartości, które wynikają z etosu solidarności oraz idei Europy Jana Pawła II i Roberta Schumana, jakich pragnęliśmy prawie 18 lat temu, kiedy Polska przystąpiła do Unii. Na przestrzeni tych lat odczuwalny jest z coraz większym natężeniem brak troski o dobro wspólne, poszanowania dla różnorodności narodowych i suwerenności państw członkowskich. Widoczny jest natomiast postęp ideologii, cynicznej gry interesów oraz wywieranie presji na narody, które postępują w sposób prawy, etyczny i zgodny zasadami norm wartości odziedziczonych z tradycji chrześcijańskiej. Najwyraźniej wszystko, co narody wywodzą z kultury chrześcijańskiej jest niechciane, a nawet zwalczane przez tzw. zwolenników superpaństwa oraz nihilistycznej i antynarodowej ideologii Spinellego, co wyraża się nawet tym, jak ostatnio słyszeliśmy, że instytucje europejskie dążą do wykorzenia Świąt Bożego Narodzenia, co mocno potępił Papież Franciszek porównując takie działania do znanych z przeszłości systemów totalitarnych.

W związku ze zbliżającym się 30-leciem podpisania Traktatu z Maastricht, przywódcy państw europejskich i decydenci rządzący w poszczególnych organach strukturalnych Unii Europejskiej winni zadać sobie pytanie Europo, Quo Vadis?.

Skutkiem Traktatu z Maastricht z 1992 r. było usunięcie Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej na rzecz Unii Europejskiej, która odwracając się od idei Wspólnoty Narodów Europy wg koncepcji Roberta Schumana przybrała kurs do tworzenia superpaństwa. Schuman natomiast dążył do budowania porozumienia między narodami w formule wspólnoty. Kluczowym etapem kształtowania formuły wspólnotowej było sporządzenie Deklaracji Schumana z 9 maja 1950 r. przez ministra spraw zagranicznych Francji Roberta Schumana we współpracy z francuskim politykiem i ekonomistą Jeanem Monnetem. Nakreślony plan zmierzał do wprowadzenia kontroli produkcji stali i wydobywania węgla w RFN i Francji. Miał on za zadanie ekonomicznie zbliżyć Francję i Niemcy, a także inne kraje. Dzięki spójnej koordynacji produkcji stali i wydobywania węgla można było kontrolować przemysł zbrojeniowy Zachodnich Niemiec i zarazem zintegrować go z innymi gospodarkami. Celem dekoncentracji przemysłu stalowego i węglowego jako podstaw dla przemysłu militarnego było istotne zmniejszanie ryzyka ponownych wojen w Europie. Efektem tych działań miało być także zwiększanie i wyrównywanie potencjałów gospodarczych poszczególnych narodów w Europie.

Podpisanie Deklaracji Schumana przyczyniło się do utworzenia Wspólnoty Węgla i Stali, przy zachowaniu suwerenności państw narodowych, tożsamości i autonomii. W 1957 roku sześć państw podpisało Traktaty rzymskie na mocy, których powołano Europejską Wspólnotę Gospodarczą i Europejską Wspólnotę Energii Atomowej (Euratom).

Fundamentalnym doświadczeniem, wokół którego w latach 40 krystalizowała się idea przyszłości kontynentu, była trudna sytuacja po niedawno zakończonej II Wojnie Światowej. Pierwszą potrzebą powojennej Europy była spójność, ustabilizowanie sytuacji i umacnianie pokoju między państwami. Współpraca gospodarcza w ramach wspólnoty jednoczących się krajów stanowiła w Europie Zachodniej przejaw pokojowego współistnienia narodów i wolę pojednania. Pokój w Europie stanowi niewątpliwie wartość kluczową, która wydaje się we współczesnej Unii oczywista, jeśli zaś będzie opierała się tylko na instytucjach i ekonomii, a nie na wspólnotocie ducha, może okazać się nietrwała, co bardzo silnie i często akcentował Schuman.

Idea utworzenia wspólnoty państw europejskich została zapoczątkowana przez Roberta Schumana, Konrada Adenauera i Alcide De Gasperiego. Ojcowie założyciele wierzyli, że tylko zjednoczenie Europy może

powstrzymać potencjalne konflikty wojenne. Schuman mówił o Europie jako o przestrzeni, gdzie w przyszłości wypełni się biblijne proroctwo - „*wilk spocznie obok baranka*”.

W kolejnych latach Robert Schuman zamierzał przenosić relacje wspólnotowe Narodów w Europie także na inne obszary życia politycznego, kulturalnego, naukowego, gospodarczego i społecznego. Nawiązując do jego słów można wywnioskować, że nie chciał on utworzenia superpaństwa, jakie jest zauważalne w obecnych czasach. „*Moja idea nie polega na tym, aby połączyć kraje w celu stworzenia superpaństwa. Nasze kraje europejskie są historyczną rzeczywistością. Z psychologicznego punktu widzenia byłoby to niemożliwe i nierozsądne, aby się ich pozbyć. Ich różnorodność jest dobrą rzeczą i nie ma sensu, aby je usuwać lub dokonywać zrównywania lub unifikacji*” (Robert Schuman). Podobnie jak Schuman myśleli wówczas kanclerz Niemiec Konrad Adenauer i włoski premier Alcide de Gasperi. Dostrzegalne na forum polityki jednoznaczne przekonania twórców wspólnoty europejskiej i aktywnych chrześcijan prowadziły do procesu budowania jedności i solidarności państw w Europie, często też nazywane procesem integracji europejskiej.

W latach 80. XX wieku doszła do głosu ideologia włoskiego komunisty Altiero Spinellego, który dążył do wprowadzenia koncepcji marksistowskiej na całym kontynencie. W 1941 roku przyczynił się on do powstania tekstu zwanego Manifestem z Ventotene, w którym przedstawił swoją wizję zjednoczonej Europy. W Manifestie z Ventotene, początkowo zatytułowanym „W kierunku wolnej i zjednoczonej Europy”, gdzie pod płaszczykiem” twierdzenia, że zwycięstwo nad faszyzmem nie zapewni pokoju, dąży on do ograniczenia lub usunięcia suwerenności, państw narodowych. Zdaniem Spinellego, jeśli nie dojdzie do stworzenia superpaństwa, wówczas państwa narodowe w Europie będą zawsze toczyć ze sobą wojny.

W celu zintensyfikowania procesu superpaństwowego i znoszenia państw narodowych Spinelli założył Klub Krokodyla, którego nazwa pochodziła od restauracji, w której Spinelli spotkał się z postaciami różnych grup politycznych. Naciski nowej grupy Spinellego doprowadziły do powołania w 1982 roku nowej komisji, w której ten był kluczowym notabłem i głównym sprawozdawcą. Komisja pod przywództwem Spinellego forsowała przygotowanie nowego Traktatu do utworzenia Unii Europejskiej. 14 lutego 1984 roku Parlament Europejski przyjął wniosek Klubu Krokodyla co do nowego traktatu, ale został on odrzucony na skutek braku poparcia państw narodowych. W 1986 Spinellego umiera, ale jego działania były kontynuowane przez jego następców, którzy pracowali nad przygotowywaniem superpaństwowych struktur, co w efekcie zakończyło się utworzeniem w 1992 r. Unii Europejskiej. Budzącym kontrowersje faktem jest to, że nad gmachem Parlamentu Europejskiego w Brukseli widnieje nazwisko Spinellego, jako ojca założyciela Unii Europejskiej, a zaraz po wejściu do tego gmachu stoi potężny pomnik Spinellego. **5 września 2010 roku, przewodniczący Porozumienia Liberalistów i Demokratów na rzecz Europy Guy Verhofstadt zainicjował utworzenie Grupy Spinelli,** mającej na celu ożywienie idei federalizacji Unii Europejskiej. W jej skład wchodzi liczna grupa posłów do Parlamentu Europejskiego, w tym kilka osób z Polski, między innymi Danuta Hubner, Lena Kolarska-Bobińska oraz Róża Thun und Hohenstein.

Wielkim promotorem ideologii Spinellego jest prof. Jerzy Buzek. W 2011 roku, gdy obchodzono uroczystości z okazji 25-tej rocznicy śmierci Altiero Spinellego swoisty hołd jego komunistycznej myśli złożył ówczesny przewodniczący Parlamentu Europejskiego, Jerzy Buzek – uznał on, iż myśl Spinellego, jaka objawiła się w Manifestie z Ventotene jest wiecznie żywym źródłem idei europejskiej integracji. Były polski premier powiedział: „*Dwadzieścia pięć lat po śmierci Altiero Spinelli ciągle nadaje siłę i wyznacza kierunek europejskiego projektu. Jego europejski entuzjazm pozostaje niezrównany – jego oddanie sprawie coraz ściślejszej integracji jest dzisiaj inspiracją dla wielu Europejczyków. Altiero Spinelli wiedział, że trwały pokój można osiągnąć tylko przez prawdziwą integrację, a nie przez współpracę między państwami. Integracja europejska musi być nieodwracalna, w przeciwnym razie zawsze istnieje będzie ryzyko konfliktu i dyktatury. Spinelli wiedział to najlepiej, gdy w więzieniu, wraz z Ernesto Rossim pisał Manifest z Ventotene, które jest jednym z najbardziej żywych uzasadnień konieczności zjednoczenia Europy*” (Jerzy Buzek).

„Nie będzie jedności Europy, dopóki nie będzie ona wspólnotą ducha” - mówił papież Jan Paweł II, wielki zwolennik Wspólnoty Europejskiej opartej na wartościach chrześcijańskich. Słowa te zawierają istotę konfliktu rozdzierającego Stary Kontynent. Ojciec Święty w homilii wygłoszonej w Gnieźnie 3 czerwca 1997 r. z okazji 1000 rocznicy śmierci św. Wojciecha powiedział „*Ten najgłębszy fundament jedności przyniosło Europie i przez wieki go umacniało chrześcijaństwo ze swoją Ewangelią, ze swoim rozumieniem człowieka i wkładem w rozwój dziejów ludów i narodów. Nie jest to zawłaszczanie historii. Jest bowiem historia Europy wielką rzeką, do której wpadają rozliczne dopływy i strumienie, a różnorodność tworzących ją tradycji i kultur jest jej wielkim bogactwem*”. Jan Paweł II zwrócił także uwagę, na to, że „*ideę zjednoczenia w Europie zaszczepiliśmy my, zawierając unię realną z Litwą, tworząc Rzeczpospolitą Obojga Narodów*”.

Warto przy okazji przypomnieć, że flaga Wspólnoty Narodów Europy powstała z inspiracji Schumana i zawiera dwanaście gwiazd, które są w aureoli na głowę Maryi, której figurka znajduje się w katedrze w Strasburgu będącego siedzibą Parlamentu Europejskiego. Stamtąd też pochodził autor flagi Arsène Heitz.

Od 7 lutego 1992 r., kiedy powstała Unia Europejska będąca w swej koncepcji modelem superpaństwa i zaprzeczeniem idei Roberta Schumana, występuje narastająca niechęć obywateli państw europejskich do stanowiska jakie przyjmuje Bruksela. Pamiętamy, jak działania organów unijnych na przestrzeni ostatnich lat doprowadziły do Brexitu i innych przejawów niezgody i sprzeciwu wobec odchodzenia od idei Roberta Schumana. Są one ostatecznym sygnałem alarmowym, aby zmienić funkcjonujący kierunek Unii Europejskiej.

Obecny kryzys gospodarczy, migracyjny i finansowy w Europie, wynika z porzucenia wizji Ojców Założycieli i przyjęcia modelu integracji sprzecznego z fundamentalnymi wartościami: chrześcijaństwem, wolnością, solidarnością, różnorodnością i patriotyzmem.

Po śmierci Roberta Schumana przeciwnicy Wspólnoty Narodów Europy powoli zatrzymywali wdrażanie jego idei i rozpoczęli działania przeciwne prowadzące do stopniowej destrukcji, której następnie negatywne skutki obserwujemy z coraz większym natężeniem. Są to: ideologiczny sekularyzm, oligarchizacja i ograniczanie wolności, antysolidarnościowy dyktat silnych, administracyjno-biurokratyczna uniformizacja, promocja kosmopolityzmu i wykorzenienia Europejczyków z ich rodzimych kultur narodowych.

19 czerwca 2021 zakończyła się formalna część procesu beatyfikacyjny Czcigodnego Sługi Roberta Schumana, co powinno mieć bardzo ważne znaczenie dla Europy w powrocie do wartości jego idei i powinno się przyczynić do tworzenia Paneuropejskiego Ruchu pod nazwą Europa Schumana. Schuman, w swojej politycznej działalności potrafił łączyć poczucie misji z odpowiedzialnością za Europę, jak też otwartość z przywiązaniem do wyznawanych wartości. Wiele z jego idei do dzisiaj są aktualne. Otrzymując od matki głębokie religijne wychowanie, Schuman w swojej politycznej działalności często kierował się uniwersalnymi chrześcijańskimi wartościami: jedność, solidarność i pokój. Uważał on, że demokracja zawdzięcza swoje istnienie chrześcijaństwu. Narodziła się wówczas, gdy człowiek został wezwany do zrealizowania w swoim życiu zasady godności osoby ludzkiej, w ramach wolności osobistej, poszanowania praw każdego i przez praktykowanie wobec wszystkich bratniej miłości.

Trzeba więc wzywać do przebudzenia, aby zapobiec bankructwu tej wspaniałej idei Schuman.

Europo, która czujesz się dumna z europejskiego dziedzictwa i tęsknisz za tym, by przywrócić wspólnotę i jedność europejską, jako źródło prawdziwej wolności i solidarności między ludźmi,

Europo, która doceniasz wkład chrześcijaństwa w budowę cywilizacji europejskiej, a której fundamenty są obecnie niszczone,

Europo, wspólnoto europejskich narodów, która chwiejesz się w posadach, a my – Europejczycy stajemy się dla siebie coraz bardziej obcy,

Europo, umiłowanie wolności jest naszym wielkim spoiwem. Może być też wielkim darem dla ludzi z innych kultur, którzy z Europą pragną związać swoją przyszłość, w pełni akceptując przy tym jej dziedzictwo, kulturę i tradycję,

Europo, z przebogata i wspaniałą kulturą wstań i walcz o zmiany, które pozwolą budować wspólnotę europejską opartą na chrześcijaństwie, wolności, solidarności, różnorodności i patriotyzmie.

To, w jakim kierunku będzie zmierzała Unia Europejska jest nie tylko w rękach decydentów w Brukseli, ale przede wszystkim zależy od postawy przywódców poszczególnych państw, ich zdolności do budowania koalicji stawiającej tamę dla ideologii superpaństwa, a wsparciem dla takich działań powinno być budowanie Paneuropejskiego ruchu Europa Schumana.

ODEZWA DO OBYWATELI EUROPY W CELU UTWORZENIA RUCHU - EUROPA SCHUMANA

Zwracamy się do tych wszystkich obywateli Europy, którzy czują się dumni z europejskiego dziedzictwa i tęsknią za tym, by przywrócić wspólnotę i jedność europejską opartą na naszej przebogatej europejskiej kulturze, której źródła rozpoznajemy w starożytnej Grecji, z jej umiłowaniem piękna, prawdy i cnoty, w starożytnym Rzymie, z jego wielkim i wciąż aktualnym wkładem cywilizacyjnym w postaci idei republikańskiej oraz rzymskiego prawa, oraz w chrześcijaństwie, jako źródle prawdziwej wolności i solidarności między ludźmi.

Są wśród nas tacy, którzy nazywają się chrześcijanami i tacy, którzy już tak o sobie nie mówią, ale przynajmniej doceniają wkład chrześcijaństwa w budowę cywilizacji europejskiej. Wystarczy przejść się ulicami europejskich miast, odwiedzić zabytki czy muzea i staje się oczywiste, że bez chrześcijańskiego fundamentu żadna z uniwersalnych - jak je dziś zwykliśmy nazywać - wartości, nie stałaby się trwałym elementem naszej kultury, mentalności oraz nie tworzyłaby naszego sposobu codziennego życia.

Jeśli i Ty dostrzegasz, że fundamenty Europy są dziś niszczone, oraz że, z początku może nawet atrakcyjnie wyglądające ideologie sekularyzmu, kosmopolityzmu i poprawności politycznej, prowadzą do destrukcji Europy i europejskiej wspólnoty, to **dołącz do nas.**

Już dziś widać w tak wielu europejskich krajach, że osłabienie europejskiej kultury, próba zastąpienia jej sztuczną konstrukcją przypominającą Wieżę Babel, prowadzi do tego, iż obserwujemy ze smutkiem, że wspólnota europejskich narodów coraz bardziej chwieje się w posadach, a my – Europejczycy – stajemy się dla siebie coraz bardziej obcy i zaczynamy się czuć obco we własnym domu.

Brak granic, swoboda przepływu towarów i ludzi, wspólna waluta nie wystarczą do zbudowania trwałej wspólnoty – to mówił już ponad 60 lat temu Robert Schuman, ojciec współzałożyciel zjednoczonej Europy! Do tego potrzeba nam wspólnoty kulturowej, a jedynym spoiwem mogącym nas na trwale połączyć, tak jak łączyło nas przez całe wieki – jest chrześcijaństwo, choćby w sferze kultury i życia publicznego, jeśli już nie dla wszystkich jako osobisty wybór Chrystusa i relacja z Nim.

Jeśli nie oprzemy się ponownie na chrześcijańskiej kulturze, to chyba nie ma już wątpliwości, że zastąpi ją inna, obca Europie kultura, którą szanujemy, ale która sprzeciwia się temu, co stanowi dla nas najwyższą wartość, ponieważ odbiera ona człowiekowi wolność, ten wielki Boży dar dla tych, co w niego wierzą i ogromną wartość dla tych, którzy tej wiary nie podzielają. I – przy wszystkich różnicach – jakie nas dziś w Europie dzielą – to umiłowanie wolności jest naszym wielkim spoiwem. Może być też wielkim darem dla ludzi z innych kultur, którzy z Europą pragną związać swoją przyszłość, w pełni akceptując przy tym jej dziedzictwo, kulturę i tradycję.

Nie dajmy sobie odebrać prawdziwej Europy z jej przebogata i wspaniałą kulturą. Wstańmy i walcmy o demokratyczne zmiany, które przywrócą elementarny ład cywilizacyjny w naszych europejskich ojczyznach oraz pozwolą budować wspólnotę europejską opartą na chrześcijaństwie, wolności, solidarności, różnorodności i patriotyzmie

Senator RP Tadeusz Kopec

Przewodniczący Parlamentarnego Zespołu 'Grupa Schumana'

artykuł sponsorowany